

товѧ изрѣкши Архїерей, и ѡстаѧи ги да си ѡти-
 датъ дома ѡмъ. На оутрешный дѣнь какгѡ ѡсам-
 на, паки св. Вус: взѣ мѣкѣл ѡ вѡини те сосъ секѣ
 си, и ѡидѣ до ѡновѧ мѣсто, гдѣ то бѣше мѡ се гѧ-
 билъ Ѣленѡ, рѣкши къ нимъ: вы потрѣдитесе тѣмъ
 да лѡвите каквѡто намѣрите, а ѡзъ ще ѡтидемы
 по на тамъ, негли ще намѣримъ неков по голѣмо
 довыче. по томъ ги ѡстаѧи тамъ, и самъ достѣг-
 ши до мѣстото коѣто ѡскаше, паднѧ на лице, и
 сосъ плачь вѣкаше: ѡ Христѣ, вѣрѣвамъ въ тебѣ,
 защѡ то сегѧ познахъ какъ ты єси Бѡгъ ѡстинный,
 сегѧ разѡумѣхъ какъ ты єси создатель и творецъ
 видимыхъ и невидимыхъ, но молимъ ти се по-
 кажи ми ѡновѧ, коѣто ми си ѡтѣшалъ. рече мѡ
 Господь невидимъ: блаженъ єси ты вустѡвѣ,
 който прїалъ єси свѡтѡе крещенїѣ, чрезъ коѣто ѡ-
 лѡжилъ єси грѣхѡвѣ те ѡдѣкавшисѧ во ѡсвѡщенїѣ и
 просвѣщенїѣ, сегѧ повѣдилъ єси лѡкаваго дїавѡла
 и попрѧлъ мѡ си силѡта, и нема вѣче да те ѡз-
 лагва за да гѡ вѣрѣвашъ, защѡто ты совершѣннѡ
 ѡзлагѧ гѡ сегѧ. Но понеже ѡставивши негѡ повѣ-
 рѣвалъ си на мене, лѡкавѡ ты завїде многѡ, и
 подвижѧвасѧ да те тѣри въ многѡ и голѣмы ѡскѡ-
 шенїѧ, ты ѡкаче оукрѣписѧ даги претерпѣши, акъ
 ѡскаши да се прослѡвиши: єто ты до днѣсь си се
 наслаждавалъ сосъ зѣмски те блѧги и полѡчилъ си
 слѡва и чѣсть тѣмнѡгѡ и превременнѡгѡ мїра сегѡ,
 ѡкаче сегѧ трѣба да ѡпаднешъ ѡ такава слѡва, ма-
 лѡвременна за да полѡчиши ѡ мене чѣсть и слѡва
 вѣчна. не оубѡисѧ прочѣе совсѣмъ, и не ѡскай паки
 чѣстьтѧ мїра сегѡ всѣтнѡгѡ, защѡто загвѣдѣвашъ
 вѣра та. но каквѡто си рахѡтѣвалъ некогда сосъ
 человекѣцы, и си показѣвалъ голѣма хрѡвѡсть и
 мѡжѣство за да оѡгождавашъ на тѣмнѡгѡ царѧ,
 такъ потщисѧ и потрѣдѣсе да бѡрѡтѣвѣши сосъ мѡ-
 слѣннаго врагѧ дїавѡла, и да се покажешъ сегѧ въ